

Bagermester Sørensen, Borgergade Nr. 27, Stuen, har til Pastor Lühøft erklæret, at han flere Gange er bleven tiltalt paa den mest nærgaaende Maade af forbi-passerende Skøger, naar han gik til eller fra sit Hjem om Aftenen, at de endog have skudbet og puffet til ham, saa at han for at blive fri for dem, maatte forlade Fortouget; endvidere: at der ofte om Natten var megen Støjen og Raaben fra de med Skøgerne allierede Mandfolk, der havde Tilhold i nogle nærliggende Beværrninger. Det samme bekræftes af andre Beboere i Gaden.

Der foreligger i det hele mangfoldige Vidnesbyrd om, at de forbi-passerende Skøger tiltale endog paa en meget nærgaaende Maade laade yngre og ældre Mænd uden nogen Foranledning. Medundertegnede Sognepræst Lühøft har derhos bl. a. hørt Skøger, som spadserede i Adelgade, tilraabe hinanden de mest gemene Bemærkninger tværs over Gaden N. ca. 9 om Aftenen.

Bigelebes har jeg adskillige Gange set Skøger opholde sig i Gadedørene til Vordellerne i Helsingørsgade i en meget affstikkende Paaklædning.

Grosserer Joh. N. Meiliendam og Hustru ere paa forfæstlig Maade bleve forulempede ved uforstammet Tiltale, naar de om Aftenen passerede Adelgade, hvor deres Bolig er.

Nu afdøde Skomager Truelsen har til Grosserer Meiliendam meddelt, hvilken uheldig Indflydelse det havde paa hans opvoksende Ungdom, da der i Gjendommen Adelgade 40, lige overfor hans Bolig, havde indlogeret sig Skøger.

Suktermester Røhr, Adelgade 36, har meddelt, at der er kommet Personer op i hans Bolig, fordi de mente, at de der vilde træffe Skøger; det samme er passeret i Grosserer Meiliendams Bolig, Adelgade 34. Det er selvfølgelig, at saadanne Besøg virke opvækkende, og at det navnlig kan blive særdeles ubehageligt, naar der ingen Mand er til Stede, som kan tilbagevise saadanne Personer. Hjemmets Fred og Trygghed kræntes i den føleligste Grad.

Grosserer Meiliendam bevidner, at Skøgerne ofte benytte Kvarterets Børn til Vælgang, at de, medens de opholde sig i Vordellernes Gadedøre for at indfange Mænd, underholde sig med Gadens Ungdom og Børn, ikke saa ganske sjældent kærtegne og kysse disse sidste.

Samme erklærer endvidere oftere at have set, hvorledes Børn fungere som Vejvisere for fremmede Nationers Matroser hen til Skøgernes Bolig, idet de med forskellige Gestikulationer henlede de mere eller mindre berusede Sømands Opmærksomhed paa, at de have Kendskab til disse Kvinders Boliger og Metier, og saaledes vise, hvilken sorgelig Indflydelse dette Nabolik har paa Børnene selv, der fra deres allertidligste Aar indvies i de Ting, som fremsfor alt Børn burde holdes uvidende om.

Som et ret graverende Eksempel paa, hvor totalt al Blufærdighed kan nedtrædes selv i en meget ung Alder, skal det oplyses, at Grosserer Meiliendam en Gang var Vidne til, hvorledes en 12-aarig Pige opfordrede nogle unge Mænd, som opholdt sig uden for et Bordel i Helsingørsgade, til at gaa derind.

Det vilde ikke være vanskeligt at supplere disse Enkeltheder med endnu flere Eksempler, men vi antage, at det fremdragne som typiske Fænomener tilstrækkeligt viser den Raahed og de Ulemper samt den Demoralisation, som Beboerne ere udsatte for, og som de unge, næsten med Nødvendighed, maa føres ind i.

Det vil formentlig heraf fremgaa, at det af Hensyn til Kvarterets anstændige Befolkning og navnlig af Hensyn til den Beskyttelse, den opvoksende Ungdom og Børnene have Krav paa, er nødvendigt, at der tages Forholdsregler for at begrænse og helst aldeles bortskaffe Skøgerne fra dette stærkt befolkede Kvarter.

Lühøft,

Sognepræst.